

தசேத்தின் அடயாளச சினனமாக பஃக்கள் இலங்குவது யாவரும் அறிந்ததே. அந்தந்தத் தசேயத்தினதும், தசேத்தினதும் வரலாற்று சமஃக பண்பாட்டு கலாச்சாரத்தின் பால் பின்னிப்பிணைந்துள்ள தொடர்புபட்டாள மலர்கள் தசேயப் பஃக்களாகப் பிரகடனப்படுத்துதப்பட்டு அந்தந்தத் தசேயங்களால் கௌரவிக் கப்படுவதும், தசேயக்கொடிக் கு சமமாக பண்ப்படுவதும், தானொன்றுதொட்டு நிலவிவரும் மரபு.

இந்த வகையிலயே தமிழர்களின் தசேயப்பஃவாக, தமிழீழத்தின் தசேயப் பஃவாக காரகாலத்தில் மலர்ந்திடுவதும், தமிழீழத்தசேயக்கொடியின் வர்ணங்களதைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதும், தமிழீழத் தசேயத்திருநாளாம் மாவீரர் நாள வரூகின்ற திங்களில் கொடிபரப்பி பஃத்துக் குலுங்குவதும், தமிழீழ தசேமெங்கணும் பரவி முகிழ் விடுவதுமான காரத்திகைப் பஃ பிரகடனப்படுத்துதப்பட்டுள்ளதும்.

மலர்கள் தரணியில் இலங்கிடும் தசேங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற வழமதை தானொன்றுதொட்டு வதோகமக் காலத்திலிருந்து நிலவி வருகின்றது. கிறித்தவ வதோகம நஃலின் பழயை ஏற்பாட்டிலிலே சாலமனின் பாடல் என்ற அததியாயத்தில் (song of solomon) பண்டயை எகிப்திய தசேத்தினதை தாமரயையும், நீலோற்பலமும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற என்ற சயெத்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பண்டயை தமிழ் மன்னர்கள் தத்தமக்கென தனித்தனியான மலர்களாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பது வரலாற்றிலிருந்து அறியக்கூடியதாக உள்ளது. அதாவது சோழரூக்கு அததிப்பஃவும், சரேரூக்கு பணம் பஃவும், பாண்டியர்க்கு வபேபம் பஃவும் தசேய மலர்களாக இருந்ததுள்ளன.

மறே குறிப்பிட்ட பஃக்களின் மாலகையையே அவர்கள் களமுனகைகளுக்கு சலெல்லும் போதும் அணிந்து சனெறதாக அ. தட்சிணாமஃரத்தி என்பார் யாத்த - தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் - என்ற நஃலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மலேமும் அந்நஃலில் குறுநில மன்னர்களும் தத்தமக்கு சொந்தமாக மலர்கள் கொண்டுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. வீரத்தில் சிறந்தவர்களாம் வளேர் மன்னர்களில் ஆய அண்பிரன் என்பார் சிறுபுன்னைப் பஃவின் மாலயையும், ஏறகைக்கோன் என்பார் காந்தள் மாலயையும் அணிந்ததாக மறேபடி நஃலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கே காந்தள் என்பது காரத்திகைப் பஃவின் பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பெயராகும். இவ்வரலாற்றுச் சான்றாதாரத்தினஃடாக காரத்திகை மலரூக்கும் தமிழர் வரலாற்றுக்கும் உள்ள தொடர்பு உள்ளங்கை நலெலிக் கணியாகத் தட்டத் தளெவாகின்றது.

தசேத் தோடும் மாத திரமின்றி தசேத்தில் வாழுகின்ற மக்களின் இறாநம்பிக்கைகளிலும் பிளிகள் பங்கு வகிக்கின்றன குறிப்பாக இந்துக்களினதும், பௌத்தர்களினதும் அன்றாட வாழ்வில் இறவை வணக்கத்திற்கு பிளிகள் பயன்படுகின்றன. இஸ்லாமியர்களின் ஐதீ கத்தின் பிரகாரம் வள்ளை நோசாக்கள் மொகமட் ஆனவர் சொர்க்கத்திற்கு சலேகின்ற வழியில் அவரது இனிமையாட்பின் வளிப்பாடாக மலர்வதாகக் குறிப்பிடுவர். மூரூக ஆராய்ச்சியாளரும் கவிஞருமான அறிவுமதியவர்கள் பண்டதை தமிழர்களின் பரோககடவுளாம் மூரூகனது மலரும் கார்த்திகைப் பிவளே என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

பண்டைய கிரகேகத்தில் புன்னை ஆனது அப்பலோ தயெவத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்படுவதுபோல புலமையாளர்களை கௌரவிக்கப்படுவதற்கும் உரியதாக விளங்கியது. ஒலிவ் ஏதனேஸ் நகர தவேதகை குரியதாகவும், மயெ வல்லுனர்களையும், களத்தினில் சாதனை படதை தோரையும் கௌரவப்படுத்துவதற்கும் உரியதாக இருந்தது. ரோமானியர்கள் தங்களுடைய புகழ்ப்பித்த தளகர்த்தர்களாகக் குறிப்பிட மரத்தின் இலகைகளாலும் பிளிகளாலும் வனையப்பட்ட கிரீடங்களைச் சட்டினர்.

இராணுவச் சின்னங்கள், நாட்கள், நகரங்கள், மாநிலங்கள் என்பனவும் தத்தமது இருப்பை, கௌரவத்தை வளிப்படுத்துத தமது சமூக கலாச்சார பண்பாடும் பின்னிப் பிணைந்துள்ள பிளிகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ஒவ்வொரு குடியரசிற்கும் ஒவ்வொரு பி குடியரசுப் பிவாய் பிரகடனப்படுத்தப் பட்டது.

00000000 00000000 000000 000 00000000000000 00000000 00000000
00000000 000000000000 00000000.

கார்த்திகைப் பிவினை பண்டதை தமிழ் இலக்கியங்களிலே காந்தள் என்றே அழைப்பார். ஒற்றை விதையிலகை தாவரங்களில் வளிங் காயக் குடும் பமாகிய லிலி ஆசியே (Liliaceae) எனப்படும் வகையினதை சரேந்ததாகும். இக்கொடியின் தண்டும் பசுமையானது. பலமில்லாதது. இலகைகளின் நுனிகள் நீண்டும் சூரூண்டும் பற்றுக்கம்பிகள் போல பக்கத்திலுள்ள மரஞ்செடி மூதலிய ஆதாரங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு இந் தத்தண்டும் 10-20 அடி உயரம் வளரும். கிளை விட்டும் படரும். ஆண்டத்தோறும் புதிய கொடிகள் நிலத்தினுள்ளே இருக்கும் கிழங்கிலிருந்து வளரும். கிழங்கு சாதாரணமாக இரண்டு பிரிவுள்ளதாக இருக்கும். 6-12 அங்குல நீளமும் 1-1.5 அங்குலத் தடிப்பும் உள்ளது. இது கலப்பை போலத் தோன்றுவதால், இதனைக் கலப்பை எனவும் அழைப்பர்.

கிழங்கின் ஒவ்வொரு பிரிவின் முனையிலும் புதிய கணு உண்டாகும். இலகைகளுக்காக

காம்பில்லை எனலாம். 3 அங்குலம் தடாகக் கம் 6 அங்குலம் வரையான நீளம், 0.75 அங்குலம் தடாகக் கம் 1.75 அங்குலம் வரை அகலமிருக்கும். மாற்றொழுங்கில் அல்லது எதிரொழுங்கில் அமறைந்திருக்கும். கணுவிடகைகள் வளராமையால் வட்டவொழுங்கில் அமறைந்திருப்பதுமுண்டு. இலகை அகன்ற அடியுள்ள ஈட்டிவடிவில், நுனி கபராக நீண்டு பற்றுக்கொம்பு போலச் சூருண்டிருக்கும்.

படிகள் பெரியவை. இலகைக்கத்தில் தனியாக இருக்கும். அல்லது கிளகைளின் நுனியில் இலகைகள் நெருங்கியிருப்பதால் சமதள மஞ்சரி போலத் தோன்றும். அகல் விளக்குப்போன்ற, ஆறு இதழ்க்கொண்ட இப்பெரிய படிகள் (6-7 செ.மீ நீளம்) சபெர்மபர் தடாகக் கம் ஜனவரியிலும், மார்ச்சிலும் மலர்கின்றன. பக்காம்பு 3-6 அங்குல நீளமிருக்கும். முனையில் வளரைந்திருக்கும். 2.5 அங்குல நீளம், 0.3-0.5 அங்குல அகலம் கொண்டதாகும். குறுகி நீண்டு ஓரங்கள் அலபைபோல நெளிந்திருக்கும்.

தளகை அவிழ்ந்த மலர் ஏழு நாட்கள் வாடாமல் இருக்கும். இதழ்களில் நிறம் முதலில் பச்சை, பிறகு வெண்மை கலந்த மஞ்சள். பிறகு மஞ்சள், பிறகு சமம் மஞ்சள், பிறகு துலக்கமான சிவப்பு (Scarlet) நீலம் கலந்த சிவப்பாக மாறிக் கொண்டிருக்கும். இதழ்கள் விரிந்து அகன்றோ, பின்னாகு மடங்கிக் கொண்டோ இருக்கும். கசேரங்கள் 6 அங்குலம், தள 1.5- 1.75 அங்குலம், மரகதப்பை 0.5 அங்குலம். மதுகொட்டியது, இங்குமங்கும் திரும்பக் கட்டியது. சபலகம் : 3 அறையுள்ளது. சபல் தண்டு 2 அங்குலம் ஒரு புறம் மடங்கியிருக்கும்.

படின் நிறம் இருவறோக மாறுபடுவதால் இதனை வெண்காந்தள், சிவ்காந்தள், என்ற இருவறோ வகைகளாக வரண்ப்பார்கள். கிழங்கு பிரிந்து கணுக்கள் உள்ளதனை ஆண்காந்தள் என்றும் கணுக்களில் லாததை பெண்காந்தள் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

கார்த்திகைச் சபடியின் கிழங்கு ஆயுர்வதேம், யுனானி முறைகளில் பலவிதமாகப் பயன்படுகின்றது. இக்கிழங்கில் காணப்படும் நச்சுப்பொருளான கொல்சிசனையே வதைத்திய முறைகளில் பயன்படுகின்றது. மறோகு வதைத்தியத்திலும் கொல்சிசனை பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் இருவதைத்திய முறைகளிலும் கொல்சிசனை பயன்பாடு வித்தியாசப்படுகின்றது. தோலபைபற்றிய ஓட்டுண்ணி நோய்க்குக்கு இதனைப் பற்றுப்போடுவார்கள். தளே கபிக் கும் இதனைப் இழதைதுப் போடுவதுண்டு. நரேடியாக இக்கிழங்கினையே உட்கொள்ளின் நஞ்சாகும். சிறதளவையே உட்கொண்டாலும் முடி உதிரும்.

காந்தள் என அழகைக்கப்படும் கார்த்திகைத் திங்களில் முகிழ்விடும் இம்மலர்க்கொடி

தமிழீழம் தவிர இந்தியா, சீனா, மலாக்கா தீபகற்பம், அயனமண்டல ஆபிரிக்கா முதலான பகுதிகளிலும் காணப்படும். இதன் பித்திச் சுவாலை போலக் காணப்படுவதால் - அக்கினிசலம் - எனப்படும். இதன் கிழங்கு கலப்பை வடிவமானதாக இருப்பதால் கலப்பை எனவும் - இலாங்கிலி - எனவும் அழகைக் கப்படும். இலகைகளின் முனை சுருண்டு காணப்படுவதால் தலசைச் சுருளி என்றும் அழகைக் கப்படும். அவற்றால் இது பற்றி ஏறாவதால் பற்றியென்றும் அழகைக் கப்படும். அவ்வாறு வளைந்து பற்றுவதால் கோடல், கோடை என்று அழகைக் கப்படும். கார்த்திகை மாதத்தில் மலர்வதால் கார்த்திகைப்பி என்றும் அழகைக் கப்படுகின்றது. மாரிகாலத்தில் முதலிலயே வனப்பாய்த் தோன்றுவதால் - தோன்றி - என்றும் அழகைக் கப்படும். சூதசே வதைத்தியத்திலே இதனை - வணைத்தோண்டி - எனவும் அழகைப் பர். இவ்வாறு தமிழ் மொழியில் பலபெயர்களால் அழகைக் கப்படும்.

கார்த்திகைச் சடையானது வலிகளிலும், பாதயைரோங்குகளிலும், காட்டரோங்குகளிலும் படர்ந்து நிமிர்ந்து அழகிய விரல்கள் போலவும், சூடர்கள் போலவும் தோன்றும். இதனாலயே இச்சடிக் குமிக மலோன மாட்சிமை பொருந்தியது எனும் பொருளில் *Gloriosa Superba* என்ற பெயரில் அழகைப் பர்.

00000000000000 0000000 00000 0000000 0000000000 00000000 :

சிங்களம் : நியன்கல,
சமஸ்கிருதம் : லன்கலி,
இந்தி:கரியாரி,
மராட்டி: மதெத்தொன்னி

00000000000 0000000 :

லல்லி ஆசியகே குளரோறி லில்லி (*Liliaceae Glory lily*)

தசேத்தின் பிவாம் கார்த்திகைப்பி வினை இனிவரும் காலங்களில் தசேய நிகழ்வுகள் அனதைதிலும் அணிந்து தசேயமாண்பினை வளிப்படுத்துவோம். இல்லங்கள், பொதுக் கட்டங்கள், வாணிபமயைங்கள், கல்விசசாலகைகள் என எல்லாவிடங்களிலும் கார்த்திகைச் சடி வளர்த்துப்பணி கார்த்திகைப்பி வால் தமிழர் தசேமதன நிறதைதிடுவோம்.

00000000000 : 0000000000